

עפ"ת 46286/07/21 - חשב אדם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 46286-07-21 אדם נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 90516676245

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובסקי
מעורער חשב אדם
נגד מדינת ישראל
משיבה

פסק דין

ערעור על החלטת בית המשפט לטעורה בפתח תקוה (כב' השופט ש' ספר) בהmesh 4556-05-21 מיום 7.7.21 לפיה נדחתה בקשה המערער מיום 11.5.21 להארכת موعد להישפט בגין 4 עבירות של נגיעה במהירות העולה על המותר, שבוצעו במועדים שונים בין 19/9/20/8 ל- 8/9/20 לגביהם נשלחו ממשטרת ישראל הודעות תשלום קנס בדואר רשום שצורפו לבקשת המערער בבית משפט קמא.

צוין כי הבקשה המקורית לבית משפט קמא נגעה גם לדוח נוסף (מס' 90516676245 מיום 20/03/08), ואולם הובחר על ידי ב"כ המאשימה כי הדוח בוטל.

ב"כ המערער טען בבית משפט קמא כי הודעות הקנס לא הגיעו לבתו של המערער; כי מי שנגה ברכב הינה אמו של המערער, הגבי מופתיהحسب, שצורף תצהיר מטעמה לפיו במועד ה Hodotot הרכבת היה בחזקתה ושליטה; וכי מדובר בצילומי מצלמת א-3 שדרגת אמיןותה לא הוכרעה עדין.

בית המשפט קמא, שדחה את הבקשה כאמור, ציין כי הודעות נשלחו בדואר רשום לכתובתו של המערער, באופן המבוסס חזקת מסירה, ולא צורף כל תצהיר מטעמו לגבי אי קבלת ה Hodotot; כי התצהיר שצורף מטעמה של האם הינו קצר וסתמי, ולא קיים בו כל פירוט לגבי נסיבות הנגיעה; כי הבקשה להארכת מועד הוגשה בשינויו, ואין כל התייחסות למועד בו עמד המערער לראשונה על קיומם של ה Hodotot ביחס למועד בו הוגשה הבקשה בבית המשפט.

ב"כ המערער טען בהודעת הערעור כי נכון כך שמדובר ברכב משפחתי בו נהגה אימו של המערער, אין כל תכילת מעשית בהציג פרטי הנהיגה,DOI בתצהיר שהוגש על ידי האם. באשר למועד הגשת הבקשה צוין כי "השיוי אינו נימוק לדחיתת הבקשה מאחר ואין אפשרות לדעת מתי ואם בכלל קיבל המערער הודעה על תשלום ה Hodotot ב Hodotot אלו והדבר עלה רק לאחר בירור הנקודות שיוחס ולמערער".

עמוד 1

לא ראוי מקום לקבالت הערעור.

משהו צגנו הודיעות תשלום הכנס שנשלחו במועדים שונים בדואר רשום לכתחומו של המערער, וחלפו 15 ימים מעת משולח הודיעות, נוצרה חזקה מסירה על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשס"ד - 1984, והמערער לא טען במפורע כי לא קיבל את ההודעות, או כי לא קיבלם מסיבות שאין תלויות בו, ומסקך לא הופרכה חזקה המסירה. המערער לא מסר כל תצהיר בעניין נסיבות ביצוע העבירות, וטענת האם, בריחוק זמן של שנה - שנתיים מאז מועד ביצוע העבירות, לא רק שהוא נעדרת כל פרוט, אלא שיש לבחינה במידה של זהירות יתרה נוכח הקירבה המשפחיתית, והעובדה כי המערער "התעוורר" להשמע טענותיו רק לאחר שהוברר לו כי נשקרים אמצעי תיקון מטעם רשות הרישוי, וכן צבירת נקודות.

באשר לטענה הנוגעת לאמינותה מצלמת א-3 הרי שגם נדחתה כבר בפסיכה עקבית של בית משפט העליון; לעת זאת, אין כל תכלית בהעלאת הטענה כל פעם מחדש.

בנסיבות אלה, נדחה הערעור.

המציאות תעבור פסק הדין **לצדדים**.

ניתן היום, י"ח חשוון תשפ"ב, 24 אוקטובר 2021, בהעדר
הצדדים.